

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค แอลที ซึ่งมีสมมติฐานการวิจัยว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค แอลที แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นห้องเรียนตามสภาพจริง สุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที จำนวนนักเรียน 16 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค แอลที จำนวนนักเรียน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า(ให้อ่าน – เขียนรายบุคคล) วิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ผู้วิจัยใช้สถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ .01

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค แอลที ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค แอลที สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค แอลที พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้งสองวิธีมีผลสัมฤทธิ์

ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเหมือนกันทั้งสองวิธี อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกัน ตามหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการของ Johnson and Johnson (1991 : 31 – 37) ประกอบด้วย (1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพาอาศัยกัน โดยที่ทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพาอาศัยกันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน (2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ (3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน (4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน และ (5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขวางและลึกซึ้งขึ้นแล้วยังสามารถพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วยรวมทั้งได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา แจมมณี (2548 : 65 – 68) ที่กล่าวว่ากรณีที่นักเรียนได้เรียนรู้เป็นกลุ่มจะสามารถใช้กระบวนการกลุ่มเป็นสิ่งผลักดันให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยที่นักเรียนเก่งจะเป็นผู้คอยช่วยเหลือนักเรียนอ่อนในกลุ่มของตน เพื่อเป้าหมายในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่มนั่นเอง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฤทัยรัตน์ ทิพวรรณ (2545 : บทคัดย่อ); ปวีณา พิสิทธ์ (2546 : บทคัดย่อ); อารี รุ่งเรือง (2547 : บทคัดย่อ); มณี บุญญาติศัย (2548 : บทคัดย่อ); อรษา จันทร์สว่าง (2550 : บทคัดย่อ); พยมรัตน์ ภาโคกทม (2550 : 52 – 69); เล็กฤทัย รักษาเมือง (2553 : บทคัดย่อ); ปิณชนา ไต่ะสิงห์ (2553 : บทคัดย่อ); สยามรัก สว่างศรี (2554 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนได้ ซึ่งดูจากผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบสามารถนำมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ อาจเป็นเพราะเทคนิค ทีจีที แตกต่างจากเทคนิคอื่น ๆ ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตรงที่ผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนทราบว่า ผู้เรียนต้องให้ความสนใจมากในเนื้อหาสาระ เพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สลาวิน (Slavin, 1995 : 104 – 110) ที่กล่าวว่า เทคนิค ทีจีที มีจุดเน้นในทีม คือ ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม

ช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด และมีข้อดีคือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมการแข่งขัน ทำให้ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปวีณา พิธิก (2546 : บทคัดย่อ) ; อารี ธีรรุ่งเรือง (2547 : บทคัดย่อ) ; มณี บุญญาติศัย (2548 : บทคัดย่อ) ; สยามรัก สว่างศรี (2554 : บทคัดย่อ)

ส่วนเทคนิค แอลที เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียน เพราะเด็กทุกคนจะมีความรู้สึกว่าตนมีกลุ่มมีพวก มีเพื่อนคอยช่วยเหลือ ไม่รู้สึกเปล่าเปลี่ยว จึงทำให้เด็กมีความรู้สึกรักใคร่ มีความมั่นใจส่งผลดีต่อการเรียนของทั้งกลุ่มสอดคล้องกับแนวคิดของ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 1991 : 6 – 7) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พยมรัตน์ ภาโคกทม (2550 : 52 – 69) ; อรษา จันทร์สว่าง (2550 : บทคัดย่อ) ; เล็กฤทัย รักษาเมือง (2553 : บทคัดย่อ) ; ปิณฑนา โตะสิงห์ (2553 : บทคัดย่อ) ที่ว่า เทคนิค แอลที ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก นักเรียนแสดงพฤติกรรมความรับผิดชอบ มีความร่วมมือกัน มีความสามัคคีในกลุ่ม รู้จักช่วยเหลือกัน การทำงานจึงสำเร็จทันเวลาและได้ผลงานที่มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1.1.1 ครูผู้สอนนำรูปแบบการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเลือกสาระการเรียนรู้ และ วิชาของผู้เรียนให้เหมาะสม เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยให้สูงขึ้น

1.1.2 ในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที ไปใช้ในการจัดการการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรปรับให้สอดคล้องกับสภาพสถานการณ์ เช่น จำนวนนักเรียนต่อกลุ่มอาจปรับเพิ่มหรือลดได้ การกำหนดบทบาทของนักเรียนอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

1.1.3 การเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที ต้องใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้หลายอย่าง เช่น แบบฝึกหลาย ๆ รูปแบบ โจทย์สำหรับวัดผลและบัตรงานต่าง ๆ ครูจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมโดยการศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนทำการสอน โดยเฉพาะอุปกรณ์ในการแข่งขัน จึงจะสามารถจัดการเรียนรู้ได้ประสบผลสำเร็จและช่วยให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจัดฝึกอบรมให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที อย่างถูกต้องชัดเจน ช่วยให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาถึงการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที ไปใช้ในการพัฒนาทักษะอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น ทักษะการสื่อสารอื่น(การฟัง การดู การพูด) หลักการใช้ภาษา หรือวรรณคดีและวรรณกรรม เป็นต้น

2.3 ควรมีการทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ทีจีที และเทคนิค แอลที ผสมผสานกันหลาย ๆ รูปแบบในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหา